Vappuhalko
01.10
01:01
Kiitos
kännistä!
2026
@noxboxandsocks

Sisällys

Päätoimittajien tervehdykset 3
Puheenjohtajan tervehdys 4
Helmiralli 2026 5
Rallin tulokset 8
Loppuun vielä lista vuoden 2026 helmirallissa havaituista eläimistä: 11
Päiväni lintumetsässä 12
Tyypillinen helmirallin linturetki 12
Ahvenanmaan linturalli 14
Tarina siitä, miten minusta ja Xtran päärynäsiideristä tuli ikuinen pari <3 20
Noxin RappioReseptiNurkkaus 21
Mysteerimikitin (Marathon Monday special) 22
“Hyi vittu” 22
Köyhän opiskelijan tein-itse-ja-säästin- mustikkashotti 23
STP-referenssitauko koska SeeS SuuS SaaS SyyS SwuouwS 23
BITA 2026 kokemuksia 24
Naturan saunan rikkoontuminen (Kevään suurin tragedia) 25
Viinakki resepti: 26
Uusi työpaikka – mitä on hyvä tietää 31

Päätoimittajien tervehdykset

Terve rakkahimmat suolinukkaset! Toivottavasti teillä on ollut ihana kevät ja riemuisa vappu. Rientoja on ollut moneen makuun - makoilenkin jääpussi nilkalla tätä vappuaamuna kirjoittelemassa, koska eihän vappu ole eletty täysillä jos molemmat nilkat onnistuu nyrjäyttämään kahden päivän sisällä! Nyt onkin vappuhalkossa kaikenlaista juttua luettavaksi! Kiitos kovasti kaikille kirjoittajille, ilman teitähän halkon jatkaminen olisi vaarassa lopettaa. Mutta tänä keväänä on tullut paljon ihanaa matskuu, etenkin linturalleista! Mietinkin jo, että olisiko vappuhalkon sijasta pitänyt vaihtaa nimi rallihalkoksi! Ehkä rallitarinat pitäisi joskus kerätä kasaan ja arkistoida ihan omaksi kansioksi!

Tää kevät on hujahtanu ihan silmän räpäyksessä ohite ja kohta päästäänkin kesälaitumille. Olette kaikki tehneet minun ensimmäisestä vuodesta ikimuistoisen ja odottelenkin jo kovasti ensi syksyä! Kiitos teille kaikille ihanille villuksille! Mukavia lukuhetkiä.

Ihanaa kesää villukset ja villuksenmieliset! <3

<3: Ronja

Heippa kaikki rakkahat lukijat! Kevät on täällä, vaikka tätä kirjoitellessa eilen iskenyt lumimyräkkä näkyykin vielä maassa. Hätä ei kuitenkaan ole tämän näköinen ja onneksi ennen lukukauden loppua on luvassa paljon odotettavaa tekemistä. Moni pystyy varmasti samaistumaan tämän vuoden hektisyyden jälkeiseen uupumukseen. Alku vuosi on tuntunut paljon pidemmältä mitä se oikeasti on. Tavallaan siitä on oppinut nauttimaan, sillä tylsää hetkeä ei ole ollut. Muistakaa kuitenkin levätä. Tiedän, että tätä sanotaan joka tuutista, mutta sen tärkeys kasvaa kevään muutoksien tullessa. Lepääminenkään ei aina näytä vain makoilulta ja nukkumiselta, vaan omien mielenkiintoisten harrastusten/asioiden/ihmisten kanssa olemiselta. Opi tuntemaan minkälaista lepoa kaipaat, siten saat siitä kaiken irti.

Mieleeni tuli yksi fraasi, jota olen käyttänyt muutamaan otteeseen tänä vuonna, koska se on tuntunut sopivalta kaiken uuden ja jännittävän keskellä. Haluisin jakaa tämän teidän kanssa.

“Courage is not the absence of fear, but rather the assessment that something else is more import ant than fear.”
— Franklin D. Roosevelt”

Olette kaikki arvokkaita! Oikein ihanaa vappua, kevättä ja Kesää! Ensi syksyyn!

Love

Iris

Puheenjohtajan tervehdys

Terve vuaan kanssavillukset!

Kevät hurahti mahdottoman nopeasti ja kesä kolkutteleekin jo ovea. Mutta niinhän se menee - aika liitää hyvässä seurassa! Kiitos siis teille ihmiset, että olette jaksaneet olla mukana järjestämässä erilaisia tapahtumia sekä olleet iloisesti mukana kaikissa tapahtumissamme! Erityiskiitokset kaikille, ketkä olivat järjestämässä Bitaa maaliskuun lopulla, sillä saitte aikaan aivan mahdottoman hienon tapahtuman! Eikä tule tietenkään unohtaa 8approjen järjestäjille, olette korvaamattomia! <3

Mukavaa kesää hyvät immeiset! <3

Helmiralli 2026

Helmikuussa 2026 kisattiin järjestyksessään 13. helmiralli. Helmiralli on kisa, jonka tavoitteena havaita mahdollisimman monta nisäkäs- ja lintulajia helmikuun aikana. Tänä vuonna rallia järjestivät Villuksen pj:näkin tunnettu Aaron ja allekirjoittanut. Tämän vuoden ralli oli merkittävä, sillä Aaron oli onnistunut hommaamaan rallille sponsoreita**. Jokaisesta havainnosta saataisiin rahaa luonnonsuojelun hyväksi**. Rahat päätettiin lahjoittaa suojele pala Itä-Suomea suojelukampanjalle.

Olosuhteet rallille olivat tänä helmikuuna kaksijakoiset. Lajiston osalta erityisesti lintuja oli runsaasti havaittavissa. Marjalintuja ja käpylintuja oli mukavasti liikenteessä.
Erityisesti koreita taviokuurnia (*Pinicola enucleat or*) löytyi useilta paikoin pihlajista ruokailemasta. Pöllöt laulelivat aktiivisesti hyvän myyrätilanteen kunniaksi. Toisaalta kuukausi oli hyvin kylmä. Kirpeitä pakkasia riitti monelle päivälle kuukauden aikana rallaajia kiusaamaan.

Kuva 1 Taviokuurna (*Pinicola enucleator*).

(Kuva: Miska Saarivuori).

Kuva 2 Sinisorsia (*Anas platyrhynchos*) löytyi perinteiseltä paikalta Karsikon Iiksenjoen sulalta. (Kuva: Miska Saarivuori).

Kuva 3 Värikkäät tiklit (*Carduelis carduelis*) ilahduttivat rallaajia Vehkalahdella. (Kuva: Miska Saarivuori).

Ralli kuitenkin tuntui kiinnostavan ihmisiä kovasta pakkasesta huolimatta. Osallistujamäärä kipusi 75:teen , joka rikkoi edellisen osallistujaennätyksen roimasti! Suuresta kiinnostuksesta kieli myös helmistartti, jossa oli peräti 40 osallistujan joukkio uhmaamassa pakkasta. Helmistartissa havaittiin 21 lajia, joista päällimmäisenä jäi mieleen pyy (*Tetrastes bonasia*). Myös rallin vuosittainen yhteislajiennätys rikottiin tuloksella 66 lajia. Rallille uusiakin lajeja havaittiin: Rotta (*Rattus norvegicus*), ilves (*Lynx Lynx*), metsähiiri (*Apodemus flavicollis*) ja sarvipöllö (*Asio otus*). Nyt rallissa on vuosien saatossa havaittu kutkuttavat 98 lajia. Kyllähän sata pitää saada mahdollisimman pian täyteen.

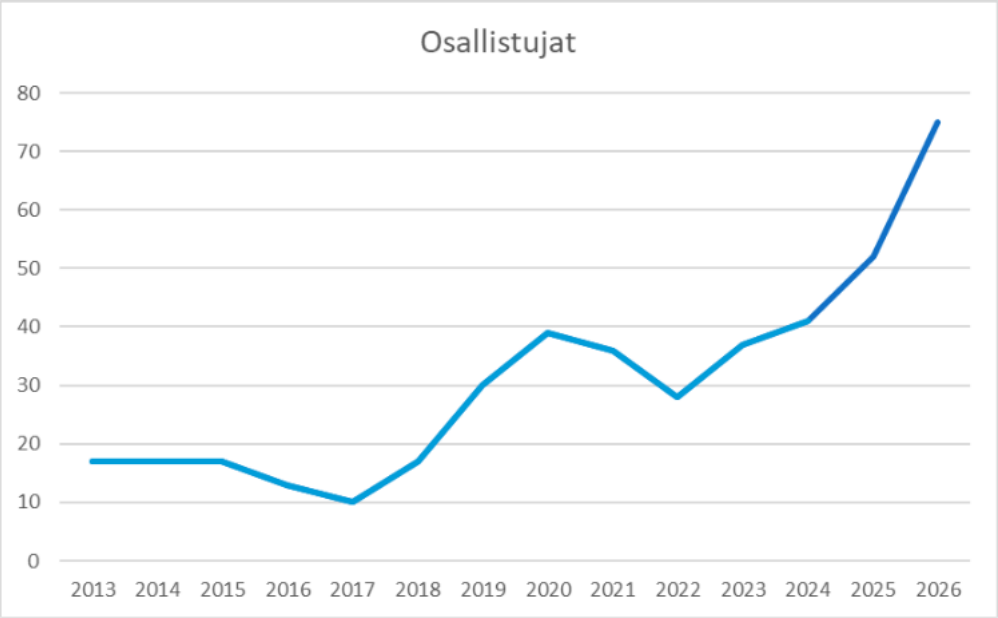

Kuva 4 Helmirallin osallistujamäärä vuosittain.

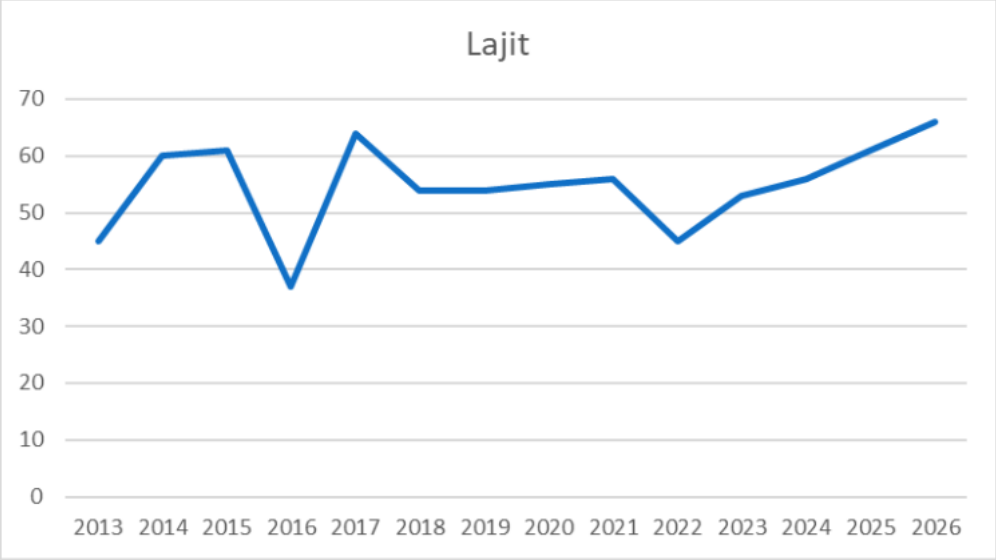

Kuva 5 Helmirallissa havaittujen lajien kokonaismäärä vuosittain.

Rallin tulokset menivät seuraavasti:

NORMAALIsarja:

1. Petri Keinonen (54)

2. Karoliina Hämäläinen (42)

3. Miska Saarivuori (41)

EKOsarja:

1. Allekirjoittanut (55)

2. Maiju Tanskanen (49)

3. Heikki Soininen (48)

Onnistuin rikkomaan helmirallin edellisen, todella kovatasoisen EKOsarjan ennätyksen (52 lajia). Tästä kerron vähän lisää myöhemmin. Vuoden ensikertalaiseksi kruunattiin 34 lajia sekä rotan havainnut Otto. Fuksit olivat muutenkin hyvin rallissa mukana. Moni heistä kartutti pinnasaaliinsa kolmenkymmenen kultaiselle tasolle. Havaintoja helmikuun aikana tehtiin yhteensä 1817 kappaletta, joka tarkoitti **500 euron pottia hyväntekeväisyyteen**. Tällä summalla pystyttiin suojelemaan **tuhat neliömetriä suomalaista ikimetsää**. Mahtavaa, mahtavaa!

Kuva 6 Heikki näyttää energiatehokkaita levähdystaktiikoita pitkäksi venyneellä telkänbongausretkellä (Kuva: Maiju Tanskanen).

Nyt kerron vähän rallista omasta näkökulmastani. Ennen rallia minulla ei ollut suuria suunnitelmia, kunhan voittaisin edellisen vuoden tulokseni, joka oli 41 lajia. Tiesin toki tämän vuotisen lajipotentiaalin ja tunnelma oli innokas. Osallistuin EKOsarjaan niin kuin muinakin vuosina. Se on minun paikkani. Retkiä tein sekä yksin että seurassa. Seurana retkilläni oli milloin kukakin Heikki, Maiju (tee-Maiju) tai Pete yms., jotka pysyivät varteenotettavina kilpakumppaneina koko rallin ajan. Rallini starttasi heti aamuyöstä lehtopöllön (*Strix aluco*) kuuntelulla Koivuvaaralla suoraan eräiden synttärijuhlien jatkona (ns. pöllöjatkot). Parina ensimmäisenä päivänä kerrytin pistesaaliini kolmeenkymmeneen mainittavimpina havaintoina taviokuurnat Noljakassa, kana + varpushaukka (*Accipiter gentilis + nisus*), pyy Heikin kanssa Koivuvaaralla sekä peippo (*Fringilla coelebs*) Noljakassa. Kuun aikana tuli harhailtua milloin missäkin lajien perässä. Oli helmipöllöä (*Aegolius funereus*) Reijolassa, viirupöllöä *(Strix uralensis)* Pärnävaaralla (oli muuten rankka reissu vai mitä Heikki?) ja käytiinpä sitä telkkääkin (*Bucephala glangula)* ihastelemassa Kuurnan voimalaitoksella ihan bussikyydillä. Onnenkantamoisiakin mahtui matkalle kuten metsähiiri kauppareissulla Noljakassa.

Kuva 7 Uskollinen ajokkini parkkeerattuna Kyyrönsuolle.

24.2. Onnistuin löytämään kirjosiipikäpylinnun ja tiklejä Vehkalahdella. Tällöin pääsin tasoihin legendaarisen EKO ennätyksen kanssa, 52 lajia?! Lintuihmiseksikin (*Homo aves*) minua taidettiin tämän johdosta kutsua (kiitos tästä Evelle). Parina seuraavana päivänä löysin vielä isokäpylinnun ja harmaapäätikan, joilla varmistin paikkani uutena EKO-valtiaana. Lajimäärä 55 on myös tasoissa normaalisarjan ennätyksen kanssa. Jännitystä riitti viimeisille päiville saakka, kiitos siitä kovimmille kilpailijoilleni. 55 lajista 54 tavoitin uskollisen polkupyöräni siivittämänä. Kuurnalle en uskaltanut polkea telkkää katsomaan. “Hukkareissujakin” tuli tehtyä. Esimerkiksi kaksi pöllöreissua edellisvuonna todetulle helmipöllöpaikalle. Molempina kertoina parhaina havaintoina koiran haukuntaa. Viimeisenä päivänä tuli pyöräiltyä loppukirinä yli 50 kilometriä ja tuloksena 0 (0) uutta lajipinnaa. Lopullinen pyöräilysaldo oli yli 600 kilometrin luokkaa. Ehkä jopa pyöräilyäkin enemmän tuli paleltua. Monta kertaa sai rallireissulta palata melkein tönkköjäässä. Rallaus oli loppukuusta niin intensiivistä, että helmiralli sai jopa sijaa lähipiirini unista. Onneksi ensi vuonna ei tarvitse rallata näin kovaa (ehkä). Joka tapauksessa ralli oli taas tosi hauska. Loppuun haluankin kiittää muita rallaajia aktiivisesta osallistumisesta ja toivon teitä mukaan myös tulevina vuosina.

Jääpuikkoviiksinen rallihörhö kiittää ja kuittaa

- Veeti Räty

Loppuun vielä lista vuoden 2026 helmirallissa havaituista eläimistä:

1. Harakka
2. Harmaapäätikka
3. Helmipöllö
4. Hippiäinen
5. Hirvi
6. Huuhkaja
7. Hömötiainen
8. Ilves
9. Isokäpylintu
10. Isolepinkäinen
11. Kanahaukka
12. Keltasirkku
13. Kesykyyhky
14. Kettu
15. Kirjosiipikäpylintu
16. Korppi
17. Koskikara
18. Kotihiiri
19. Kuusitiainen
20. Käpytikka
21. Lehtopöllö
22. Metso
23. Metsähiiri
24. Metsäjänis
25. Metsäkauris
26. Metsämyyrä
27. Mustarastas
28. Naakka
29. Närhi
30. Orava
31. Palokärki
32. Peippo
33. Peltomyyrä
34. Pikkukäpylintu
35. Pikkutikka
36. Pikkuvarpunen
37. Pohjantikka
38. Punatulkku
39. Puukiipijä
40. Pyrstötiainen
41. Pyy
42. Pähkinänakkeli
43. Rotta
44. Rusakko
45. Räkättirastas
46. Sarvipöllö
47. Saukko
48. Sinisorsa
49. Sinitiainen
50. Talitiainen
51. Taviokuurna
52. Teeri
53. Telkkä
54. Tikli
55. Tilhi
56. Töyhtötiainen
57. Urpiainen
58. Vaivaishiiri
59. Valkoselkätikka
60. Varis
61. Varpunen
62. Varpushaukka
63. Varpuspöllö
64. Viherpeippo
65. Vihervarpunen
67. Viirupöllö

Päiväni lintumetsässä

Soikkelin metsä on Kontiolahdella lähellä Lykynlampea sijaitseva metsä. Se on erittäin runsaspuustoinen, pääosin tuoreen ja lehtomaisen kankaan edustava aarniometsä. Pääpuulajina on kuusi, mutta siellä on myös mäntyä, koivua ja haapaa. Myös lahopuustoa, lähinnä kuolleita kuusipystypuita, koivupökkelöitä ja -maapuita on paikoin kohtalaisen paljon.

Viime vuonna kävimme ystäväni kanssa Soikkelin metsässä yöllisellä pöllöretkellä ja havaitsimme helmipöllön. Tällä kertaa olin kuitenkin liikkeellä yksin päiväsaikaan. Lunta oli tänä vuonna tosi vähän, joten pystyin kävelemään vapaasti metsässä. En kerennyt kävellä 50 metriä metsän sisään, kun näin että iso lintu lähti äänettömästi puunoksalta. Tunnistin linnun huuhkajaksi (Bubo bubo). Vau miten mahtava hetki, nähdä huuhkaja!

Olen ihan fiiliksissä ja jatkan matkaa metsän halki kulkevaa polkua pitkin. Kuulen siellä täällä tikkojen naputusta ja tiaisten ääntelyä. Jatkan matkaani, kunnes kuulen omituisen nakutus äänen. Mieleeni herää ajatus, voisiko se olla Pohjantikka. Lähestyn ääntä ja huomaan kiikareillani, että Pohjantikkahan (Picoides tridactylus) se siellä! Aivan mahtavaa nähdä kaksi noin upeaa lajia samana päivänä.

Muitakin lajeja toki listalle tuli kyseisenä päivänä ja muutenkin tuntui, että lajikirjo Soikkelin metsässä on tosi kattava. Metsä on myös mukavan kiva kävellä ja samanlaista metsää ei ole ihan joka paikassa. Suosittelenkin kaikkia rallaajia käymään Soikkelin metsässä viimeistään ensi vuoden helmirallissa, ässälajien toivossa.

- Helmirallin veteraani

Tyypillinen helmirallin linturetki

Menet metsään. Pakkasta on yli -20°C. On kylmä kun Siperiassa, mutta jatkat menoa metsään, koska haluat löytää lisää lajeja ja saada kultaisen helmirallimerkin. Olet saanu tietää, että kaverisi kävi juuri ennen sinua metsäretkellä samalla alueella ja löysi paljon harvinaisia lintu lajeja. Aloitat lintujen etsimisen. Ajottain kuulet lintujen ääniä, jotka paljastuvat jo lajeiksi joita sinulla jo on :/ Kävelet koko päivän etsien lajeja, mutta et löydä mitään uutta. Saat vaivan palkaksi vain palellettua varpaasi. Palaat kotiisi ja luet Ralliportaalista, miten joku muu on onnistunut havaitsemaan mega paljon lajeja juuri samoilla paikoilla joilla itse kävit ;(

Ei lintuja tälläkään reissulla :(

Ahvis 2026

Ahvenanmaan linturalli

Ryhmän rellestäjät Vili Jormanainen, Eveliina Oinonen, Juho Kolehmainen, Veeti Räty ja Aaron Lempinen

Lähdimme torstaina ajamaan neljä viidestä. Viides poimittiin matkalta Mikkelistä, joka on meidän Savonmuan bongarin on levinneisyysaluetta. Automatka meni osalla kokoustaessa. Eveliina oli neljän tunnin harkkakiirastulessa. Läsnäolopakko ei armahda. Läppäristä loppui akku ja juuri silloin tuli aika avata SPSS ja ruveta vääntämään tilastoja. Eihän siitä tullut mitään, kun piti vaihtaa puhelimen Teamsiin. Aaron oli etäkokouksessa kuuntelijana ja ratissa. Muutaman kerran kuului: ”Voisiko tämä kokous jo loppua??!!”

Mäntsälässä saimme välkkyidean juuri ennen tuulikaappia. Siellähän oli kolikkoautomaatteja. Vilin huomio kiinnittyi välittömästi hemaisevaan Ballerina Cappuccinaan. Oli siellä toki muutakin krääsää. Veetillä lähti välittömästi kela pyörimään Tung tung tung… Eve päätti sijoittaa rahansa viisaasti Helmirallin ekosarjan voittajan lahjomiseen. Kahvan pyöräytyksen päässä voisi olla piruettia kauniisti pyörähtävä Ballerina Cappuccina. Hetken odotus tuntui ikuisuudelta. Pallo vierähti kolisten luukusta alas käsiemme ulottuville. Nostimme pallon luukusta emmekä voineet uskoa silmiämme: kaikista mahdollisista brainrot-olioista automaatti siunasi meidät juuri sillä ainoalla, jota olimme himoinneet. Veeti sai Ballerina Cappuccinan! MimimiMiiii!

Kuva 1 Onnellinen Veeti ja hänen maskotti

Saavuimme Turkuun viimein. Posankka sai taas solvauksia osakseen, kuten on oikein ja kohtuullista.
Meidän airbnb Turussa oli ”lesboluola”. Vaaleanpunainen, oranssi ja valkoinen olivat valtavärejä. Mielikuvituksemme laukkasi. Olihan siellä pantterilakanat, punaiset lakanat, pupuvalo ja muita hempeyksiä. Homoeroottisen sisustuksen mukana tuoman kuumuuden tunteen lisäksi saimme pian huomata, että asunto oli myös kirjaimellisesti kuuma: nukkuminen tuotti osalle meistä vaikeuksia, sillä talven selättäneet ja kevättä kohti varautuneet kehomme eivät olleet akklimoituneet asunnon tarjoamaan lämpöshokkiin.

Perjantaiaamu alkoi aikaisin ja käynnistyi ryhmäläisillä, milloin milläkin polttoaineella: ES-energiajuomalla, kahvilla, vedellä tai mämmillä. Suuntasimme pienen etsimisen ja huonojen ohjeiden epämääräisen tulkitsemisen jälkeen hakemaan hyttikorttimme ja siitä suoraan laivaan. Laivassa tunnelma oli rauhallinen ja osin väsynyt.
Tutustuimme Ahvikseen ensimmäistä kertaa osallistuvaan joukkueeseen, jossa oli Villusvahvistus. Olimme heille kummijoukkue. Tähyilimme ikkunoista luotoja mahdollisten uusien vuosipinnojen toivossa. Onnistuimme lintujen lisäksi näkemään myös halleja!

Ahvenanmaa toivotti meidät tervetulleiksi jo toistamiseen kukkivine krookuksineen ja punaisine asfalttipintoineen. Ensimmäisenä kohteena oli ruokakauppa, sillä intohimoinenkin pinnanjahtaaja joutuu toisinaan nostamaan energiatasojaan suorituskyvyn ylläpitämiseksi. Kaupasta löysimme myös Ballerina Cappuccina -limskan, emmekä voineet päästä Veetiä S-marketista ulos ennen kuin miehellä oli tölkki kassahihnalla mukaan lähdössä. Tämän jälkeen ajoimme Idrottscenterille pystyttämään telttoja ja valmistautumaan häämöttämään Ahviksen lähtölaukaukseen (jonka olisi pitänyt olla kirjaimellinen laukaus kohti mustarastasta, pikkuperkeleet sotkivat kriittisesti äänimaisemaa aina pysähtyessämme kuuntelemaan lintuja…). Ennen lähtöä kummitettavalla joukkueellamme oli autossaan ongelmia. Autoimme heitä lainaamalla rautalankaa ja nippusiteitä ensitarpeeseen.

Lopulta kongi kajahti ja linturalli alkoi. Poimimme nopeasti uusia lajeja kiikareihimme ja kaukoputkiimme. Toisinaan elimme reunalla ja teimme lajiretkiä myös uhkaavanoloisiin kohteisiin.

Kuva 2 Ahvenanmaan maanomistajat eivät tosiaan pidä vieraista.

Väsymys ja armoton pinnannälkä johti väistämättä hallusinaatioihin, jopa siihen pisteeseen asti, että Juhon luhtakanaimitaation ääneen houkuttama luhtakana kauempana ei millään meinannut tarttua muiden ryhmäläisten korviin, minkä tuloksena kyseenalaistimme toinen toistemme kuuloaistia sekä mielenterveyttä. Ensimmäinen ilta päättyi REILUUN 60??? lajiin, ja lähdimme luottavaisin mielin seuraavaan lintuaamuun.

Ensimmäinen kohteemme oli jo viime vuonna luotettavaksi paikaksi todettu Eckerön laivasatama. Haahkojen kotoisa honotus toivotti meidät jälleen tervetulleeksi kallioille. Lajeja ropisi.
Parhaita haviksia olivat hanhien komeat ylilennot, joista saimme juuri oikeat lajit. Tunnelmallista oli syödä siellä kunnon aamupala ja staijailla merelle. Suosittelen kovasti.

Ajellessamme pois meille pamahti koko joukolle elis! Liejukana lammen rannalla. Aaron oli terässä kun sai kahvia.

Luvassa oli toinen elis kun pelikikat olivat ilmoittaneet Telegramiin mustaleppälinnun olevan Eckerössä, josta juuri lähdime. Eikun takas. Siellähän se oli ja rasti ruutuun yläviis, läpsy pyllylle ja matka jatkuu.

Pelloilta nappasimme tuulihaukan ja kanahaukan. Järveltä punasotkan.

Hammarlandin peltojen jälkeen suuntasimme Kråkörsfjärdenille tavoitteenamme bongata sieltä aiemmin Tiiraan ilmoitetut punakuiri ja valkoviklo. Onnistuimme saamaan molemmat lajit listallemme. Näiden perään karautimme Maarianhaminan keskustaan Nabbenille niin ikään Tiirahavaintojen perässä, tällä kertaa tavoitteena nokikana ja pikkutikka. Paikalle päästyämme löysimme nokikanan helposti, ja hetken avomerta kaukoputkilla haravoituamme lisäsimme listaamme myös lapasotkan ja uivelon. Ollessamme nousemassa autoon valmiina lähtemään seuraavaan paikkaan kuului viereisestä puusta terhakka kiikitys, ja pikkutikka lennähti päidemme yli kuin tilauksesta. Emme voineet kuin nauraa, linnut vain tupsahtelivat suoraan syliimme! Nabbenista lähdimme pitkälle ajomatkalle
Lemlandiin Herröskatanin lintutornille tavoitteena staijata mereltä viimeiset lajit. Matkalla listaan kirjautuivat fasaani (pariskunta ruokaili paikallisen kirpputorin parkkipaikalla) sekä kivitasku suurelta soranottokuopalta. Emme vielä tässä vaiheessa sitä tienneet, mutta nämä tulivat jäämään rallimme viimeisiksi lajeiksi. Rallin viimeiset kaksi tuntia haaskasimme tyhjällä Herröskatanin tornilla sekä rallin aloituspaikassamme Gripenillä.

Aaron veti toisinaan syvällisiä monologeja.

PJ:n testamentti:

Häntä ei voisi mielellään tuhkata. Hän on ekologisen kuolemisen kannalla. Itse asiassa kuollessaan hänen ruumiinsa voi heittää sillalta alas jokeen. Itse asiassa sen voisi paloitella jotta lokit saisivat siitä helpommin ruokaa.

Kirjoittajalla on olo kuin Kauko J. Aholla.

POV
Nikon
OOT LINTU

Tarina siitä, miten minusta ja Xtran päärynäsiideristä tuli ikuinen pari <3

Oli vuosi 2023, ja vietin tupareitani, joissa törmäsin tähän herkkujuomaan ensimmäistä kertaa kun ystäväni toi kyseisen juoman paikalle. Ihmettelimme juoman hämmentävää sisällysluetteloa: sisältää sokeria ja makeutusaineita, kyseessä kuitenkin light-juoma. Huomiona kuitenkin se, että juomaa maistettaessa totesimme sen hyväksi.

Tuon kohtalokkaan illan jälkeen olen itsekin uskaltautunut maistelemaan kyseistä siideriä useasti, ja minut voikin bongata se kädessä lähes jokaisella tapahtumalla. Tämä päärynäsiideri on halvoista paskasiidereistä se paskin ja halvin, mutta minulle sitäkin rakkaampi ja maukkaampi.

Olenkin onnistunut levittämään xtran päärynäsiiderin ilosanomaa ympäri Joensuuta, erityisesti omaan kaveriporukkaani. Epäviralliseen xtran päärynäsiideri-kerhoon kuulun toistaiseksi virallisesti vain minä, muita tämän herkkujuoman ystäviä kaivataan, jotta päärynäsiiderikokouksia voidaan pitää.

Mukavaa vappua kaikille halon lukijoille

Nox Herranen

Mikrovillus ry:n sihteeri ja valehtelematta xtran päärynäsiiderin suurin kuluttaja

Noxin RappioReseptiNurkkaus

Irma-booli (tunnetaan myös nimillä radioaktiivinen booli, irmula, irmandeerus, “juo tätä tästä nyt vähän” ja “voitko juoda loput?”) (kuvassa 1 valmis tuote)

Resepti tekee 4 litraa n. 6% vahvuista boolia

Tarvikkeet:

0,5 litraa Suomi-viinaa (32%)

1 litra Sour Apple-likööriä (15%)

3 litraa Spritea tai vastaavaa

joku loraus limemehua

1-2 limeä viipaleina

Jäitä

4 litran booliastia (mielellään sellainen joka maksaa 3 euroa Tokmannilla)

Ohjeet:

Laita jäitä booliastiaan. Kaada viina ja likööri booliastiaan. Kaada Sprite viinasten seuraksi astiaan. Lorauta reilu loraus limemehua perään ja heitä kaveriksi viipaloituja limejä. Nauti hyvässä seurassa tai suoraan astiasta laivalla glitterillä koristeltuna Absintin jälkeen (kts. kuva 2).

Mysteerimikitin (Marathon Monday special)

Resepti tekee 0,5 litraa mystisen vahvuista boolia

Tarvikkeet:

Kaikki viinapullojen loput mitä jääkaapista löytyy

Spritea

0,5 litran juomapullo

Ohjeet:

Kaada viinat ja Sprite juomapulloon ja sekoita. Nauti junassa Joensuu-Lappeenranta-välillä tai Skinnarilassa, ei mielellään missään muualla.

“Hyi vittu”

Tarvikkeet:

Glitterillä koristeltu taskumatti

Suomi-viinaa ja kossua

Las Palmasin WC-koppi

Limu

Paska paperipilli

Ohjeet:

Täytä taskumatti viinalla ja salakuljeta Las Palmasiin. Osta limu Palmasista, mene vessaan ja kaada viinaa salaisesti limun joukkoon. Sekoita pillillä. “Nauti” juomastasi ja löydä itsesi krapulasta seuraavana aamuna <3

Köyhän opiskelijan tein-itse-ja-säästin-mustikkashotti

Tarvikkeet:

Tapio-viinaa

Vaniljaesanssia

xtra mustikkakeittoa

Löysäksi vispattua vispikermaa

Ohjeet:

Vispaa vispikerma löysäksi. Kaada shottilasin noin 3/4 täyteen viinaa ja laita perään loraus vaniljaesanssia. Kaada päälle varovasti pieni loraus mustikkakeittoa ja kermaa. Kulauta kurkusta alas.

Valitettavasti Irma-boolia lukuunottamatta RappioReseptiNurkkauksen resepteistä ei ole kuvatodisteita tarjolla, sillä reseptien laatija on ollut liian innoissaan juomassa herkkujuomiaan.

STP-referenssitauko koska SeeS SuuS SaaS SyyS SwuouwS

“Mun kotikylässä melutaan joka yö… mä oon varma et ne on Yläneen jätkät” - STP - Artturi-setä kiriolee

“Kakkavaras. Kukkakuras. Raskas kurkkukakku rasvas Ransu-karvakuonoa” - STP - Etsivän anuslemahdus

“Voittaja saa Saarioisen kinkkupizzan” - STP - Ystävyyden takaluukku

“Terve terve tervaperse tervetuloa puolen metrin metsään missä hasis leijui ilmassa. Siellä tapat kaikki vanhat tussut ja hassus karhun nimeltä anal rasvakeitin erite rastas” - STP - Kohti otsoonii

“Noniin saatana, kopla on Alkossa ja valmiina aukomaan päätä” - STP - Luumukirsikkaomenapersikkatomaatti

“MAAAAX, sä unohdit sun aseen! Hauskaa kouluammuntapäivää” - STP - Höpön pöppöö

“Onko teillä kaikki mukana? On. Köysi, lasi, lasolia, Pasi ja paskaa” - SinäTuubaPaska - Muumipeikko ja nipsu matkustavat turkuun

BITA 2026 kokemuksia

Tänä vuonna biotieteilijöiden tapahtuma järjestettiin Joensuussa. Työryhmä kasattiin jo lokakuun alussa ja homma pyörähti käytiin. Monien kuukausien ajan työryhmä sai järjestettyä yhteistöitä, mainontaa ja suunnitelmia. Kuukausien työ päästiin näkemään 26.3-29.3 välisenä aikana. Torstai 26.3 alkoi sitseilyllä ja 8-approjen etkoilla Nelli Matulan tahtiin Laspalmasissa. Perjantaina juhlittiin bepopissa, pääpäivänä lauantaina vierailijat pääsivät nauttimaan kolista, erilaisista luennoista yliopistolla ja bita susihukassa tapahtumasta, jonka jälkeen jatkoiltiin Las palmasissa. Bitan päätti sunnuntaina pidetty sillis, jossa päästiin nauttimaan erilisista aktiviteeteista, syötävistä ja hesburgerin hamburilaisista. Kiitos kaikille osallistuneille ja kaikille tämän tapahtuman mahdollistaneille järkkääjille! Ensivuonna Helsinkiin!

- Bita 2026. Oli kyllä kokemus. Järkkääjänä oli jo alussa väsynyt, mutta neljän päivän biletyksen jälkeen myös lopussa. Oli hauskaa arvioida bita susi-hukassa tehtäviä. Hyvää heittäytymistä jengiltä. Kuitenkin suuri kiitos kaikille jotka oli mukana järjestämässä. Saatiin homma kunnialla maaliin. Jee. Pari kuvaa bitasta.

  - Julia Haavisto

Naturan saunan rikkoontuminen (Kevään suurin tragedia)

Arvoisat villukset. Voi s**tana, voi p*rkele. Taas se tapahtui! Tällä kertaa Naturan saunan kiuas hajosi 18.2.2026 Joensuun Metsäylioppilaiden järjestämässä Räkäposkella hiihdossa.

Edellisen kerran kiuas on hajonnut 31.10.2023. Kiuas siis selvisi yli 2 vuotta ilman hajoamista, mikä tuli suurena yllätyksenä kaikkille saunojille, ottaen huomioon saunan aikaisemman historian. Aikaisemmilla kerroilla kiukaasta on vaihdettu yksi vastus kerrallaan kiukaan korjaamiseksi.

Kuitenkin yksi vanhan kiukaan vastuksista tuli nyt tiensä päähän ja hajosi kesken saunomisen. Kuuleman mukaan liekit olivat tulleet kiukaan sisältä kun kiuas hajosi.

Tällä kertaa kiukaaseen pettyneet saunojat joutuivat siis harmikseen jättämään 24.2., 3.3., 10.3. ja 17.3. saunavuorot välistä. Kuitenkin 24.3. Saunakerhon nykyinen vastaava Saunamajuri V-P ilmoitti kiukaan olevan korjattu ja saunavuorojen jatkuvan normaalisti.

P.S. Tulkaahan kaikki Naturalle saunomaan, ikinä ei voi tietää millon kiuas rikkoontuu seuraavan kerran ;)

Kuva vuodelta 2023, jolloin Naturan saunan kiuas oli viimeksi rikki ;(

Terveisin

Naturan saunojat

Viinakki resepti:

Ainesosat:
Viina (esim. Leijona) väh. 4 cl, enempi parempi
Nakki (myös vege, voi laittaa useammankin nakin :))

Työvaiheet:
1. Kaada viina lasiin
2. Laitanakki lasiin
3. Nauti luomastasi eeppisestä drinkistä ;)

- "Vanha" villus

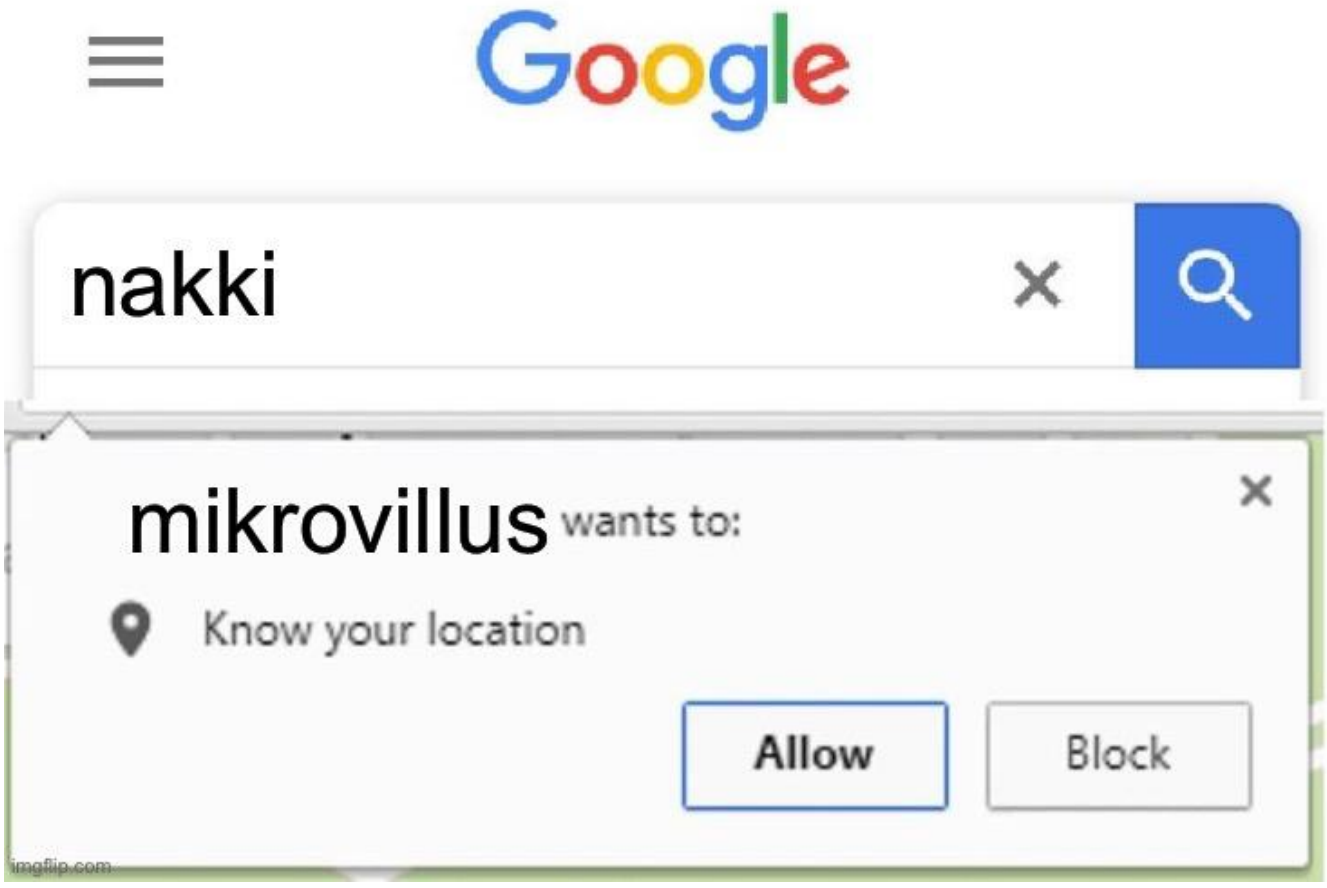

FAARAON KIROUS
– Aavikon hiekan tunnelman suuhun tuova klassikko
Tarvikkeet:
- Pullo Valdemaria
- Ruosteiset autot -irtokarkkeja
- Leikkuulauta ja veitsi tai vasara (ei välttämätön)
Ohje laiskalle (hidas):
Ota siemaus pullosta, jotta karkit mahtuvat sinne.
Luikauta autot pulloon.
Odottele, että
liukenevat, voi kestää jonkin aikaa eli aika kauan.
Ohje niille, jotka haluavat vielä samana iltana tätä herkkua maistella:
Pistä autot palasiksi veitsellä leikkuulaudan päällä.
Vaihtoehtoisesti murskaa vasaralla (alfan valinta).
Luikauta automurska pulloon, saat itse keksiä, miten.
Sulje korkki ja ravista. Juo kylmänä tai lämpimänä.
"Mutta miten tämä muka liittyy faaraoon?"
Faaraon kirous muuttaa ruosteiset autot
suussa rouskuvaksi hiekaksi.
Paulus
Lasse
V-P
Taipeen

”Kopin 7 suolaa”

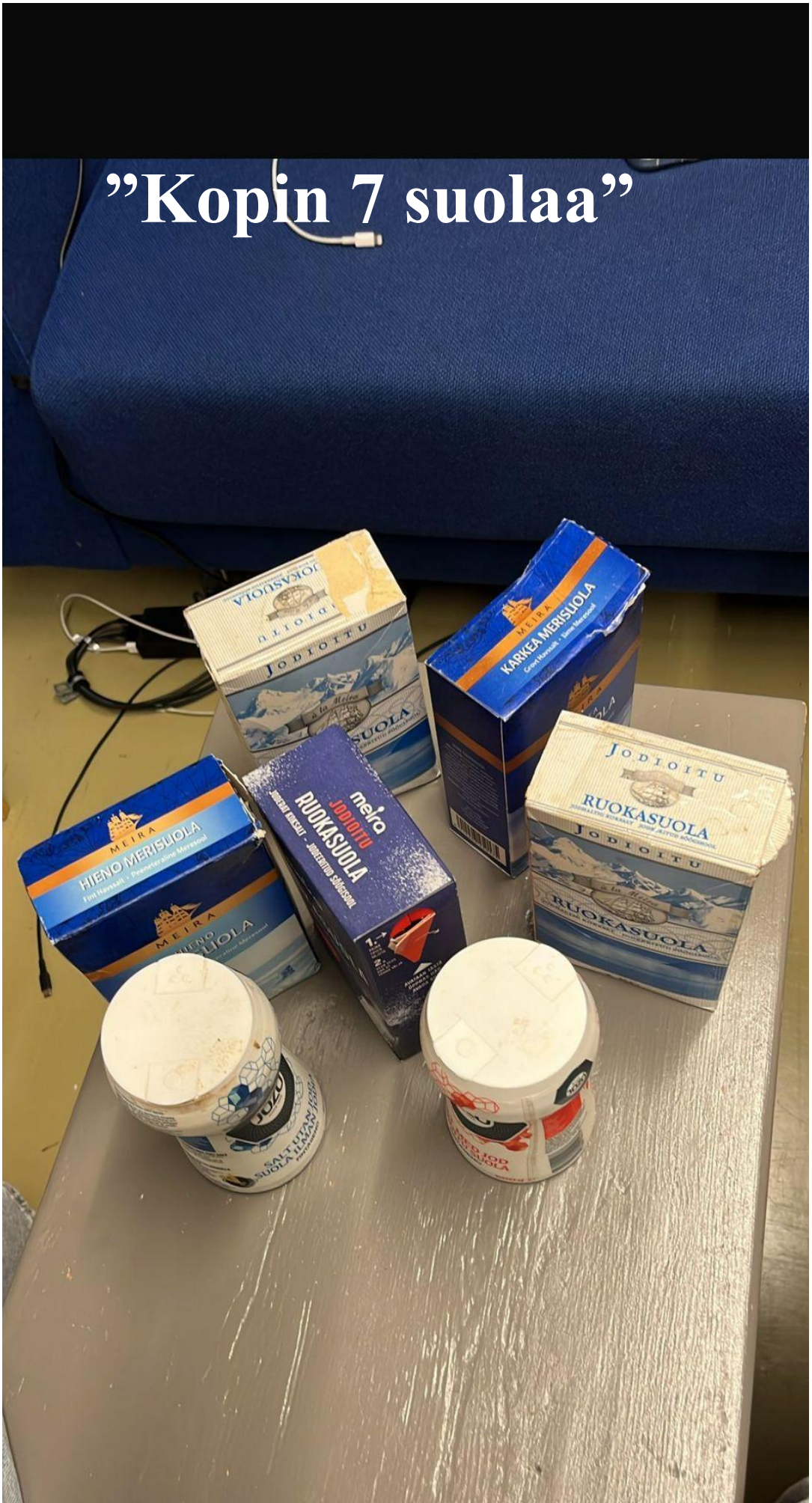

ÖLÖÖLLÖLÖLÖLÖL
ÖLRLÖLLÖLRLÖLÖÖ

Nepos-mittari
1
Totaalisen zen
2
Eipä tässä mittään
3
Himppusen huolia
4
Alkaa jo uuvuttaa
5
Hajalla
@notyummyburger

bilsa core

Uusi työpaikka – mitä on hyvä tietää

Työelämään astuvan opiskelijan tai vasta valmistuneen ensimmäinen tehtävä on perehtyä työsopimukseen ennen siihen sitoutumista. Loimun juristi Anna Kytömaa neuvoo kysymään rohkeasti neuvoa joko esihenkilöltä tai liitosta, jos sopimuksessa on jotain epäselvää.

”Työsopimuksen voi tehdä suullisesti tai kirjallisesti, mutta työnantaja on yleensä joka tapauksessa velvollinen antamaan asioista kirjallisen selvityksen.”

Uutta työntekijää kiinnostavat etenkin työaika ja palkanmaksu. Näistä on hyvä sopia ennen töiden aloittamista ja selvittää, ovatko työajat joustavia vai noudatetaanko kiinteää työaikaa.

Lisä- ja ylityötunneista pitää sopia etukäteen. Omin päin niitä ei pidä tehdä.

Opiskelijoilla on usein vaihtelevan työajan sopimus (0 – 40 tuntia viikossa), jossa työaika ei ole kiinteä. Kannattaa varmistaa, paljonko tunteja on tarjolla, etenkin silloin, kun tämä ei ole oman toiveen mukaista.

”Jos työvoiman tarve on kiinteä ja pysyvä, työntekijä pitäisi palkata normaalilla tuntisopimuksella.”

Sairausajan palkka maksetaan sovittujen tuntien mukaan. Nollatuntisopimuksissa palkka on maksettava sairauslomalta silloin, kun sairauspäivä on merkattu työvuoroluetteloon työpäiväksi. Työpaikan sairauslomakäytäntö kannattaa selvittää etukäteen: Miten pitkältä ajalta työnantaja maksaa sairausajan palkkaa? Riittääkö poissaoloon oma ilmoitus vai tarvitaanko lääkärintodistus?

Vuosilomaa kertyy ensin kaksi, ja vuoden työssäolon jälkeen 2,5 päivää kuukaudessa, jos töitä tehdään vähintään 14 päivää tai 35 tuntia kuukaudessa. Määräaikaisissa työsuhteissa olevat pohtivat usein, täytyykö heidän pitää lomansa työsuhteen kestäessä. Muutaman kuukauden pituisessa työsuhteessa työntekijää ei voi pakottaa pitämään lomaa työsuhteen aikana. Siitä voi kuitenkin sopia. Jos lomapäiviä ei pidä vapaana, ne on maksettava rahana.

Määräaikaisilla työntekijöillä on samat oikeudet ja velvollisuudet kuin muilla työntekijöillä. Esimerkiksi lojaliteettivelvollisuus koskee kaikkia myös vapaalla.

”Työntekijän on käytettävä maalaisjärkeä. Hän ei esimerkiksi saa kirjoittaa someen negatiivisia kannanottoja työnantajastaan.”

Työnantaja on velvollinen perehdyttämään työntekijän kunnolla. Määräaikaisen työntekijän on joskus vaikea kysellä oikeuksiensa perään. Epäkohtia havaitessaan voi kääntyä Loimun

juristien lisäksi työpaikan henkilöstön edustajan eli luottamushenkilön tai työsuojeluvaltuutetun puoleen.

Työsuhteen purkaminen koeajalla on valitettavan yleistä ja usein se kytkeytyy huonoon perehdyttämiseen. Työntekijä saatetaan lähettää saman tien kotiin ilman selitystä siitä, miksi hänen työpanoksensa ei vastannut työnantajan odotuksia. Anna Kytömaa kannustaa ottamaan jälkeenpäin yhteyttä ja kysymään, onko jotain, mitä voisi tehdä seuraavassa työpaikassa toisin.

Teksti Tiina Komi

Siinä kaikki tältä erää! Kiitos tästä keväästä ja kiitos kun luit tai silmäilit vuoden 2026 vappu(ralli)halkon!

Hyvää tulevaa kesää!

(kuvan ottanut ja editoinut Miska Saarivuori, kiitos Miska)

Pidetään yhdessä halko elossa!